

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. lapkričio 29 d.*

„Apeliacinis skundas – Bendra užsienio ir saugumo politika – Ribojamosios priemonės Irano Islamo Respublikai – Lėšų ir ekonominių išteklių įšaldymas – Bendrojo Teismo panaikintas sprendimas dėl įtraukimo į sąrašą – Pakartotinis įtraukimas – Įrodymai, susiję su ankstesne nei pirmojo įtraukimo į sąrašą data – Iki pirmojo įtraukimo į sąrašą žinomos aplinkybės – *Res judicata* galia – Apimtis – Teisinis saugumas – Teisėtų lūkesčių apsauga – Veiksminga teisminė gynyba – Įtraukimo į sąrašą motyvas, susijęs su logistine parama Irano vyriausybei – Apimtis – Žalios naftos transporto veikla“

Byloje C-600/16 P

dėl 2016 m. lapkričio 24 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

National Iranian Tanker Company, įsteigta Teherane (Iranas), atstovaujama QC T. de la Mare, QC M. Lester, baristerio J. Pobjoy, solisitorių R. Chandrasekera, S. Ashley ir C. Murphy,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Europos Sąjungos Tarybai, atstovaujamai A. Vitro ir M. Bishop,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

kuri sudaro ketvirtosios kolegijos pirmininko pareigas vykdantis septintosios kolegijos pirmininkas T. von Danwitz (pranešėjas), teisėjai K. Jürimäe, C. Lycourgos, E. Juhász ir C. Vajda,

generalinis advokatas E. Tanchev,

posėdžio sekretorė R. Šereš, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2018 m. sausio 24 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2018 m. balandžio 11 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

- 1 Savo apeliaciniu skundu *National Iranian Tanker Company* (toliau – NITC) prašo panaikinti 2016 m. rugsėjo 14 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *National Iranian Tanker Company / Taryba* (T-207/15, nepaskelbtas Rink., toliau – skundžiamas sprendimas, EU:T:2016:471); juo Bendrasis Teismas atmetė jos ieškinį, kuriuo prašyta:
  - panaikinti 2015 m. vasario 12 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2012/2015, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui (OL L 39, 2015, p. 18), ir 2015 m. vasario 12 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 2015/230, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui (OL L 39, 2015, p. 3), kiek šie aktai susiję su apeliante (toliau – ginčijami aktai), ir
  - nepatenkinus pirmojo reikalavimo, pripažinti 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimo 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinama Bendroji pozicija 2007/140/BUSP (OL L 195, 2010, p. 39), 20 straipsnio 1 dalies c punktą ir 2012 m. kovo 23 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 961/2010 (OL L 88, 2012, p. 1), 23 straipsnio 2 dalies d punktą netaikytinai, kiek šios nuostatos susijusios su apeliante.

Teisinis pagrindas

Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijos 1929 ir 2231 (2015)

- 2 2010 m. birželio 9 d. Jungtinių Tautų Saugumo Taryba priėmė Rezoliuciją 1929 (2010) (toliau – Rezoliucija 1929), kuria buvo išplėsta ribojamųjų priemonių, nustatytų Saugumo Tarybos rezoliucijomis 1737 (2006), 1747 (2007) ir 1803 (2008), taikymo sritis ir Irano Islamo Respublikai nustatytos papildomos ribojamosios priemonės. Šioje rezoliucijoje Jungtinių Tautų Saugumo Taryba, be kita ko, atkreipė dėmesį į „Irano pajamų, gaunamų iš energetikos sektoriaus, ir Irano branduolinės veiklos, dėl kurios kyla ginklų platinimo pavojus, finansavimo galimą tarpusavio ryšį“.
- 3 2013 m. lapkričio 24 d. Irano Islamo Respublika (viena šalis) ir Vokietijos Federacinė Respublika, Kinijos Liaudies Respublika, Jungtinės Amerikos Valstijos, Rusijos Federacija, Prancūzijos Respublika ir Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė (kita šalis), remiant Europos Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, sudarė Ženevoje (Šveicarija) susitarimą dėl Bendro veiksmų plano (toliau – Bendras veiksmų planas), kuriame nustatomas požiūris siekiant rasti ilgalaikį visapusišką Irano branduolinio klausimo sprendimą.
- 4 2015 m. liepos 14 d. Irano Islamo Respublika (viena šalis) ir Vokietijos Federacinė Respublika, Kinijos Liaudies Respublika, Jungtinės Amerikos Valstijos, Rusijos Federacija, Prancūzijos Respublika, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė ir Europos Sąjungos vyriausioji įgaliotinė užsienio reikalams ir saugumo politikai (kita šalis) Vienoje (Austrija) patvirtino „Bendrą visapusišką veiksmų planą“ siekiant ilgalaikio ir visapusiško Irano branduolinio klausimo sprendimo (toliau – Bendras visapusiškas veiksmų planas).
- 5 2015 m. liepos 20 d. Jungtinių Tautų Saugumo Taryba priėmė Rezoliuciją 2231 (2015), kuria patvirtinamas Bendras visapusiškas veiksmų planas, raginama jį visapusiškai įgyvendinti laikantis jame nustatyto tvarkaraščio ir numatomi veiksmai, kurie būtų vykdomi laikantis šio plano.

Sąjungos teisė

- 6 2010 m. birželio 17 d. Europos Vadovų Taryba paprašė Europos Sąjungos Tarybos patvirtinti priemones, kuriomis būtų įgyvendinama Rezoliucija 1929, ir papildomas priemones, siekiant derybomis išspręsti visus susirūpinimą keliančius neišspręstus klausimus, susijusius su Irano Islamo Respublikos kuriamomis padidintos rizikos technologijomis, reikalingomis jos branduolinei ir raketų programoms. Šios priemonės visų pirma turėjo būti nukreiptos į Irano prekybos, finansų, transporto ir svarbiausius naftos bei dujų pramonės sektorius.
- 7 2010 m. liepos 26 d. Europos Sąjungos Taryba priėmė Sprendimą 2010/413, jo II priede išvardyti asmenys ir subjektai, kurių turtas yra iššaldomas. Šio sprendimo 22 konstatuojamojoje dalyje remiamasi Rezoliucija 1929 ir minimas joje nurodytas Irano Islamo Respublikos pajamų, gaunamų iš energetikos sektoriaus, ir jos branduolinės veiklos, susijusios su platinimo rizika, finansavimo galimas tarpusavio ryšys.
- 8 2012 m. sausio 23 d. Taryba priėmė Sprendimą 2012/35/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413 (OL L 19, 2012, p. 22). Šio sprendimo 13 konstatuojamojoje dalyje numatyta, kad lėšų ir ekonominių išteklių iššaldymas turėtų būti taikomas ir papildomiems asmenims bei subjektams, kurie remia Irano vyriausybę, kad ši galėtų vykdyti branduolinę veiklą, susijusią su didesne platinimo rizika, arba kurti branduolinių ginklų pristatymo sistemas, visų pirma asmenims ir subjektams, kurie Irano vyriausybei teikia finansinę, logistinę ar materialinę paramą.
- 9 Šiuo sprendimu į Sprendimą 2010/413 įterptas 3a straipsnis, kuriuo uždrausta importuoti, pirkti ar įvežti iš Irano žalią naftą ir naftos produktus.
- 10 Sprendimu 2012/35 Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalis buvo papildyta c punktu, jame numatyta, kad iššaldomos lėšos, priklausančios šiems asmenims ir subjektams:

„kitiems į I priedą neįtrauktiems asmenims ir subjektams, teikiantiems paramą Irano vyriausybei, ir su jais susijusiems asmenims bei subjektams, išvardytiems II priede.“
- 11 2012 m. kovo 23 d. Taryba priėmė Reglamentą Nr. 267/2012, kuriuo Europos Sąjungoje įgyvendinamos Sprendime 2012/35 numatytos ribojamosios priemonės.
- 12 Šio reglamento 11 straipsnyje įtvirtinti apribojimai, analogiškai numatytiems Sprendimo 2010/413 3a straipsnyje, importuoti, pirkti ar įvežti iš Irano žalią naftą ir naftos produktus.
- 13 Šio reglamento 23 straipsnio 2 dalies d punkte numatyta, kad iššaldomos lėšos ir ekonominiai ištekliai, priklausantys IX priede išvardytiems asmenims, subjektams ir įstaigoms, dėl kurių pagal Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies c punktą pripažinta, kad „tai kiti asmenys, subjektai arba įstaigos, teikiantys paramą, pavyzdžiui, materialinę, logistinę arba finansinę paramą, Irano vyriausybei, ir su jais susiję asmenys ir subjektai“.
- 14 2012 m. spalio 15 d. Tarybos sprendimu 2012/635/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413 (OL L 282, 2012, p. 58), Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies c punkto formuluotė iš dalies pakeista taip:

„kiti asmenys ir subjektai, kuriems netaikomas I priedas, teikiantys paramą Irano vyriausybei, ir jiems nuosavybės teise priklausančios ar jų kontroliuojami subjektai ar asmenys ir su jais susiję subjektai, kaip išvardyta II priede.“

- 15 2012 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1263/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 267/2012 (OL L 356, 2012, p. 34), pastarojo reglamento 23 straipsnio 2 dalies d punkto formuluotė iš dalies pakeista taip:

„tai yra kiti asmenys, subjektai arba įstaigos, teikiantys paramą, pavyzdžiui, materialinę, logistinę arba finansinę, Irano vyriausybei, ir jiems nuosavybės teise priklausančios arba jų kontroliuojami subjektai arba su jais susiję asmenys ir subjektai.“

- 16 Siekdama įgyvendinti Bendrą veiksmų planą, 2014 m. sausio 20 d. Taryba priėmė Sprendimą 2014/21/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413 (OL L 15, 2014, p. 22). Remiantis Sprendimo 2014/21 3 konstatuojamąja dalimi, vykdamt pirmąjį žingsnį pagal Bendrą veiksmų planą, Irano Islamo Respublika turėjo imtis šiame plane nurodytų savanoriškų priemonių, o Sąjunga savo ruožtu imtusi savanoriškų priemonių, kurios apimtų ribojamųjų priemonių dėl, be kita ko, draudimo teikti Irano žalios naftos įvežimo paslaugas, taikymo sustabdymą. Šiuo sprendimu Taryba visų pirma šešių mėnesių laikotarpiui sustabdė Sprendimo 2010/413 3a straipsnyje nustatyto draudimo vežti Irano žalią naftą taikymą. Šio draudimo taikymo sustabdymas vėliau buvo pratęstas keliais vienais po kito priimtais Tarybos aktais.
- 17 Tą pačią dieną Taryba priėmė Reglamentą (ES) Nr. 42/2014, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 267/2012 (OL L 15, 2014, p. 18 ir klaidų ištaisymas OL L 19, 2014, p. 7); juo Taryba šešių mėnesių laikotarpiui sustabdė Reglamento Nr. 267/2012 11 straipsnio 1 dalies c punkte numatyto draudimo vežti žalią naftą ir naftos produktus, jeigu jų kilmės šalis Iranas arba jeigu jie eksportuojami iš Irano į bet kurią kitą šalį, taikymą. Šio draudimo taikymo sustabdymas vėliau buvo pratęstas keliais vienais po kito priimtais Tarybos aktais. Galiausiai šis draudimas buvo panaikintas 2015 m. spalio 18 d. Tarybos reglamentu (ES) 2015/1861, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 267/2012 (OL L 274, 2015, p. 1).

Ginčo aplinkybės

- 18 NITC yra Irano bendrovė, kurios specializacija – žalios naftos ir dujų krovinių vežimas. Ji eksploatuoja vieną iš didžiausių dvigubo korpuso naftos tanklaivių laivynų pasaulyje.
- 19 2012 m. spalio 15 d. Sprendimu 2012/635 ir Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 945/2012, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas Nr. 267/2012 (OL L 282, 2012, p. 16), Taryba įtraukė NITC į asmenų ir subjektų, kurių turtas išaldomas, sąrašą, esantį Sprendimo 2010/413 II priede ir Reglamento Nr. 267/2012 IX priede. Įtraukimo į sąrašą motyvai buvo identiški ir suformuluoti taip:

„Faktiškai kontroliuojama Irano vyriausybės. Teikia finansinę paramą Irano vyriausybei per akcininkus, kurie palaiko ryšius su vyriausybe.“

- 20 2014 m. liepos 3 d. Sprendimu *National Iranian Tanker Company / Taryba* (T-565/12, EU:T:2014:608) Bendrasis Teismas panaikino Sprendimą 2012/635 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 945/2012, kiek šie aktai buvo susiję su NITC, nes pripažino NITC įtraukimą į asmenų ir subjektų, kurių turtas išaldomas, sąrašą nepagrįstu, o Tarybos teiginius, kad NITC kontroliuojama Irano vyriausybės ir teikia jai finansinę paramą, neįrodytais. Tačiau Bendrasis Teismas paliko galioti šių aktų NITC sukeltus padarinius, kol pasibaigs Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatytas apeliacinio skundo pateikimo terminas, arba, jei toks skundas bus pateiktas per šį terminą, kol bus priimtas sprendimas atmesti apeliacinį skundą. Apeliacijos dėl šio sprendimo nebuvo pateikta.

- 21 2015 m. vasario 12 d. ginčijamais aktais Taryba pakartotinai įtraukė NITC į asmenų ir subjektų, kurių turtas išaldomas, sąrašą, esantį Sprendimo 2010/413 II priede ir Reglamento Nr. 267/2012 IX priede (toliau – ginčijami sąrašai), remdamasi šiais motyvais:

„[NITC] teikia finansinę paramą Irano vyriausybei per savo akcininkus: Irano valstybės pensijų fondą, Irano socialinės apsaugos organizaciją ir Naftos pramonės darbuotojų pensijų ir taupymo fondą, kurie yra valstybės kontroliuojami subjektai. Be to, [NITC] yra viena iš didžiausių pasaulyje žalios naftos tanklaivius eksploatuojančių bendrovių ir viena iš pagrindinių Irano žalios naftos vežėjų. Taip [NITC] teikia logistikos paramą Irano vyriausybei, veždama Irano naftą.“

- 22 Įgyvendindama Bendrą visapusišką veiksmų planą Taryba 2015 m. spalio 18 d. priėmė, pirma, Sprendimą (BUSP) 2015/1863, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413 (OL L 274, 2015, p. 174) ir kuriuo buvo sustabdytas Sprendime 2010/413 numatytų ribojamųjų priemonių taikymas NITC, ir, antra, Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2015/1862, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas Nr. 267/2012 (OL L 274, 2015, p. 161) ir kuriuo NITC buvo išbraukta iš pastarojo reglamento IX priede esančio sąrašo.
- 23 Sprendimas 2015/1863 ir Įgyvendinimo reglamentas 2015/1862 taikomi nuo 2016 m. sausio 16 d., remiantis atitinkamai 2016 m. sausio 16 d. Tarybos sprendimu (BUSP) 2016/37 dėl Sprendimo 2015/1863 taikymo pradžios datos (OL L 11 I, 2016, p. 1) ir Informacija dėl Reglamento 2015/1861 ir Įgyvendinimo Reglamento 2015/1862 taikymo datos (OL C 15 I, 2016, p. 1).

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 24 2015 m. balandžio 24 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo NITC ieškinį dėl ginčijamų aktų panaikinimo. Remdamasi SESV 277 straipsniu NITC papildomai prašė pripažinti, kad Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies c punktas ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies d punktas jai netaikomi.
- 25 Kartu su šiuo ieškiniu NITC pateikė prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kad būtų sustabdytas ginčijamų aktų taikymas. Šis prašymas buvo atmestas 2015 m. liepos 16 d. Bendrojo Teismo pirmininko nutartimi *National Iranian Tanker Company / Taryba* (T-207/15 R, EU:T:2015:535).
- 26 Grįsdama savo ieškinį NITC nurodė penkis pagrindus, kurių pirmasis susijęs su *res judicata* galios principo, teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principų bei teisės į veiksmingą teisinę gynybą pažeidimu, antrasis – su vertinimo klaida, trečiasis – su teisės į gynybą ir teisės į gerą administravimą, taip pat veiksmingos teisminės apsaugos principo pažeidimu, o ketvirtasis – su teisės į nuosavybę, teisės į reputaciją ir laisvės užsiimti verslu pažeidimu. Papildomai nurodytas penktasis ieškinio pagrindas buvo susijęs su Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies c punkto ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies d punkto neteisėtumu.
- 27 Bendrasis Teismas atmetė kiekvieną iš šių ieškinio pagrindų, taigi atmetė ir visą ieškinį.

Šalių reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

- 28 NITC Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą sprendimą,

- patenkinti jos Bendrajame Teisme pareikštus reikalavimus, visų pirma:
  - panaikinti ginčijamus aktus, kiek jie jai taikomi,
  - nepatenkinus šio reikalavimo, konstatuoti, kad Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies c punktas ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies d punktas jai netaikomi,
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi apeliacinėje instancijoje ir Bendrajame Teisme išlaidas.

29 Taryba Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti NITC apeliacinį skundą kaip nepriimtina arba, nepatenkinus šio reikalavimo, kaip nepagrįstą,
- nepatenkinus šio reikalavimo, jei Teisingumo Teismas nuspręstų panaikinti skundžiamą sprendimą ir pats priimti sprendimą, atmesti ieškinį dėl panaikinimo ir prašymą dėl netaikymo, taip pat
- priteisti iš NITC bylinėjimosi apeliacinėje instancijoje išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

Dėl apeliacinio skundo priimtimumo

Šalių argumentai

- 30 Taryba teigia, kad NITC nėra suinteresuota bylos dėl šio apeliacinio skundo baigtimi, todėl šis skundas nepriimtinas, nes Sprendimu 2015/1863 ir Įgyvendinimo reglamentu 2015/1862 atšauktos jai taikytos ribojamosios priemonės ir ginčijami aktai nekenkia jos reputacijai.
- 31 NITC tvirtina, jog yra akivaizdžiai suinteresuota siekti, kad būtų panaikinti skundžiamas sprendimas ir ginčijami aktai, nes taip pakartotinis jos įtraukimas į ginčijamus sąrašus būtų pripažintas *ab initio* neteisėtu, prireikus ji galėtų pareikšti ieškinį dėl žalos, patirtos dėl pakartotinio įtraukimo į šiuos sąrašus, atlyginimo ir būtų atkurta jos reputacija.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 32 Remiantis suformuota jurisprudencija, suinteresuotumo pateikti apeliacinį skundą buvimas reiškia, kad, patenkinus šį skundą, jį pateikusi šalis galėtų gauti naudos (2011 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Prancūzija / People's Mojahedin Organization of Iran*, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 43 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 33 Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad asmuo ar subjektas, įtrauktas į asmenų ir subjektų, kurių turtas išaldomas, sąrašą, išsaugo bent jau moralinį suinteresuotumą šio įtraukimo panaikinimu, kad Sąjungos teismas pripažintų, jog jis apskritai neturėjo būti įtrauktas į šį sąrašą, atsižvelgiant į jo reputacijai kilusias pasekmes, net po to, kai jis buvo išbrauktas iš šio sąrašo arba jo turto išaldymas buvo sustabdytas (šiuo klausimu žr. 2013 m. gegužės 28 d. Sprendimo *Abdulrahim / Taryba ir Komisija*, C-239/12 P, EU:C:2013:331, 70–72 punktus; 2016 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Iranian Offshore Engineering & Construction / Taryba*, C-459/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:646, 12 punktą; taip pat 2017 m. birželio 15 d. Sprendimo *Al-Faqih ir kt. / Komisija*, C-19/16 P, EU:C:2017:466, 36 punktą).

- 34 Vadinas, NITC turi bent jau moralinį suinteresuotumą siekti, kad jos įtraukimas į ginčijamus sąrašus būtų pripažintas negaliojančiu, nepaisant to, kad, pirma, jos turto išaldymas dėl įrašymo į Sprendimo 2010/413 II priede esantį sąrašą buvo sustabdytas ir, antra, ji buvo išbraukta iš Reglamento Nr. 267/2012 IX priede esančio sąrašo, remiantis atitinkamai Sprendimu 2015/1863 ir Įgyvendinimo reglamentu 2015/1862.
- 35 Taigi apeliacinis skundas yra priimtinas.

Dėl esmės

- 36 Grįsdama apeliacinį skundą NITC nurodo keturis pagrindus.

Dėl pirmojo pagrindo

– Šalių argumentai

- 37 Nurodydama pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą NITC teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 45–65 ir 68 punktuose nusprendė, kad ginčijamais aktais nebuvo pažeisti *res judicata* galios, teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principai ir jos teisė į veiksmingą teisinę gynybą. Anot NITC, Bendrasis Teismas neteisingai nusprendė, kad Taryba galėjo pakartotinai įtraukti ją į ginčijamus sąrašus, remdamasi tais pačiais faktais, kuriuos buvo nurodžiusi grįsdama pirmąjį NITC įtraukimą į sąrašą, kuris buvo panaikintas galutiniu teismo sprendimu, ir iš esmės nepasikeitus aplinkybėms ir nesant naujų įrodymų, kurių nepavyko gauti pirmą kartą įtraukiant į sąrašą. NITC teigimu, norėdama pagrįsti jos pakartotinį įtraukimą į ginčijamus sąrašus remiantis tuo pačiu kriterijumi, Taryba negalėjo vien perkvalifikuoti faktinių aplinkybių, kuriomis buvo grindžiamas pirmasis įtraukimas į sąrašą.
- 38 Remdamasi 2015 m. liepos 16 d. Bendrojo Teismo pirmininko nutartimi *National Iranian Tanker Company / Taryba* (T-207/15 R, EU:T:2015:535) NITC priduria, kad net jei *res judicata* galios principas nebūtų taikomas griežtai, teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principai ir teisė į veiksmingą teisinę gynybą, kaip ji suprantama pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47 straipsnį ir 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 13 straipsnį, įpareigojo Tarybą pateikti visus jos turėtus argumentus ir įrodymus per pirmąjį įtraukimą į sąrašą, nes priešingu atveju vėliau ji negalėtų jais remtis. Todėl Bendrasis Teismas per siaurai išaiškino Chartijos 47 straipsnį. Logika, kuria grindžiamas skundžiamas sprendimas, suteikia Tarybai neribotus įgaliojimus vėl nustatyti ribojamąsias priemones remiantis tais pačiais motyvais ar faktais, kuriais buvo galima ir reikėjo remtis per pirmąjį įtraukimą į sąrašą. Ši logika gali lemti piktnaudžiavimus ir priversti suinteresuotąjį subjektą pakartotinai inicijuoti ginčus teisme, o tai prieštarautų proceso teisingumo principui ir teisei į gerą administravimą.
- 39 NITC pažymi, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą – visų pirma skundžiamo sprendimo 51 ir 52 punktuose, kur nusprendė, kad Taryba galėjo vėl pasiremti įtraukimo motyvu, susijusiu su finansine parama Irano vyriausybei, nors daugumos pateiktų įrodymų data buvo ankstesnė už pirmojo įtraukimo į sąrašą datą ir jie buvo viešai prieinami arba gauti iš susirašinėjimo su ja. Dėl įtraukimo į sąrašą motyvo, susijusio su logistine parama, NITC tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 53 punkte Bendrasis Teismas klaidingai konstatavo, kad jis nebuvo pateiktas Bendrajam Teismui vertinti byloje, kurioje priimtas 2014 m. liepos 3 d. Sprendimas *National Iranian Tanker Company / Taryba* (T-565/12, EU:T:2014:608). Nors šiuo motyvu nesiremta per pirmąjį įtraukimą į sąrašą, vis dėlto jis sutapo su argumentu dėl finansinės paramos, kuris buvo atmestas to sprendimo 60 punkte pritaikius kitą kvalifikavimą.

40 Taryba ginčija šio pirmojo pagrindo pagrįstumą. Ji teigia, kad pirmą kartą įtraukdama NITC į sąrašą neprivalėjo nurodyti visų įtraukimo kriterijų ir juos galinčių pagrįsti motyvų. Taryba pažymi, kad pirmą kartą įtraukdama NITC į sąrašą ji nepateikė jokių su finansine parama susijusio motyvo, kuriuo buvo grindžiamas šis įtraukimas, įrodymų. Dėl su logistine parama susijusio įtraukimo motyvo ji teigia, kad juo nebuvo remtasi ir jis nebuvo nagrinėtas Bendrajame Teisme.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

41 Kalbant apie pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą, pažymėtina, kad NITC teiginys dėl įvairių Sąjungos teisės principų ir pagrindinių teisių pažeidimo iš esmės grindžiamas argumentu, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes nusprendė, jog subjektas, kuriam taikytos ribojamosios priemonės buvo teismo panaikintos, gali būti pakartotinai įtrauktas į subjektų, kurių turtas išaldomas, sąrašą, remiantis motyvais arba įrodymais, kurie galėjo būti pateikti pirmą kartą įtraukiant šį subjektą į sąrašą, nors faktinės aplinkybės iš esmės nepasikeitė ir nėra jokių naujų įrodymų.

42 Visų pirma, kiek tai susiję su *res judicata* galios principu, reikia priminti, kad Sąjungos teismų priimti sprendimai dėl panaikinimo įgyja *res judicata* galią, kai tik įsiteisėja. Tai taikoma ne tik sprendimo dėl panaikinimo rezoliucinei daliai, bet ir motyvams, kurie yra būtinas rezoliucinės dalies pamatas, todėl yra nuo jos neatskiriami (šiuo klausimu žr. 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Al-Aqsa / Taryba ir Nyderlandai / Al-Aqsa*, C-539/10 P ir C-550/10 P, EU:C:2012:711, 49 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

43 Iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad *res judicata* galia susijusi tik su fakto ir teisės klausimais, kurie realiai arba neišvengiamai buvo išspręsti teismo sprendime (2011 m. kovo 29 d. Sprendimo *ThyssenKrupp Nirosta / Komisija*, C-352/09 P, EU:C:2011:191, 123 punktą ir 2017 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Pappalardo ir kt. / Komisija*, C-350/16 P, EU:C:2017:672, 37 punktą).

44 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad 2014 m. liepos 3 d. Sprendime *National Iranian Tanker Company / Taryba* (T-565/12, EU:T:2014:608) Bendrasis Teismas panaikino pirmąjį NITC įtraukimą į sąrašą, nes to sprendimo 64 punkte nusprendė, kad informacijoje, į kurią reikėjo atsižvelgti, nebuvo jokių įrodymų, galėjusių patvirtinti Tarybos teiginius, kad NITC kontroliuojama Irano vyriausybės ir teikia jai finansinę paramą. Iš tiesų, kaip matyti iš to sprendimo 61 punkto, Taryba nepagrindė motyvo, susijusio su tariama finansine parama Irano vyriausybei dėl ryšių tarp NITC akcininkų ir šios vyriausybės, jokiais įrodymais dėl NITC kapitalo struktūros ar akcininkų. Kalbėdamas apie Tarybos per teismo posėdyje toje byloje nurodytą argumentą, susijusį su NITC vykdoma naftos transportavimo veikla, Bendrasis Teismas minėto sprendimo 58–60 punktuose tik konstatavo, kad šios informacijos nebuvo pirmojo NITC įtraukimo į sąrašą motyvuose ir ji nepagrindė motyvo dėl finansinės paramos Irano vyriausybei, kuriuo grįstas šis įtraukimas.

45 Taigi 2014 m. liepos 3 d. Sprendimu *National Iranian Tanker Company / Taryba* (T-565/12, EU:T:2014:608) Tarybos aktai buvo panaikinti dėl to, kad Taryba nepateikė pakankamai jų faktinio pagrindo įrodymų. Iš šio konstatavimo, kuris pagal šio sprendimo 43 punktą nurodytą jurisprudenciją turi *res judicata* galią, negalima daryti išvados, kad Taryba vėliau negalėjo atsižvelgti į kitus įrodymus, skirtus patvirtinti finansinės paramos buvimui Irano vyriausybei, arba remtis šiai vyriausybei teikiama kitokio pobūdžio parama.

46 Reikia konstatuoti, kad ginčijamais aktais atliktas pakartotinis NITC įtraukimas į ginčijamus sąrašus grindžiamas dviem skirtingais motyvais, kurie, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 48 punkto, yra, pirma, NITC finansinė parama Irano vyriausybei dėl jos akcininkų ryšio su šia vyriausybe ir, antra, NITC logistinė parama šiai vyriausybei dėl Irano naftos vežimo. Kaip Bendrasis Teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 50 punkte, tik motyvas, susijęs su finansine parama, jau buvo nurodytas aiškinamajame memorandume dėl pirmojo NITC įtraukimo į sąrašą, kuris buvo panaikintas 2014 m. liepos 3 d. Sprendimu *National Iranian Tanker Company / Taryba* (T-565/12, EU:T:2014:608). Be to,

kaip matyti iš to paties punkto ir iš skundžiamo sprendimo 51 punkto, pirmojoje instancijoje pareikštame ieškinyje, dėl kurio priimtas skundžiamas sprendimas, Bendrajam Teismui pateikti šio motyvo įrodymai nesutapo su tais, kurie buvo jam pateikti byloje dėl pirmojo įtraukimo į sąrašą, kurioje priimtas 2014 m. liepos 3 d. Sprendimas *National Iranian Tanker Company / Taryba* (T-565/12, EU:T:2014:608).

- 47 Vis dėlto NITC tvirtina: kadangi faktai, kuriais Taryba grindė savo sprendimą pakartotinai įtraukti ją į ginčijamus sąrašus, jau buvo žinomi per pirmąjį įtraukimą į sąrašą, Taryba privalėjo išnaudoti visus turimus įrodymus ir teisinį kvalifikavimą, galinčius pateisinti ribojamųjų priemonių taikymą NITC, jau per pirmą kartą įtraukdama ją į sąrašą, o to nepadariusi negalėjo jais remtis vėliau. Per posėdį Teisingumo Teisme NITC paaiškino, kad net jei *res judicata* galios principas nebūtų taikomas griežtai, tokia pareiga išplauktų aiškinant šį principą kartu su teisinio saugumo principu.
- 48 Vis dėlto pažymėtina, kad remiantis šiuo kaltinimu negalima konstatuoti *res judicata* galios principo pažeidimo, nes jeigu, kaip manoma, į nurodytus įrodymus ir teisinį kvalifikavimą nebuvo atsižvelgta *res judicata* galią įgijusiame sprendime, jie negali būti laikomi teisės ar fakto klausimais, realiai arba neišvengiamai išspręstais tame sprendime, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 43 punkte nurodytą jurisprudenciją.
- 49 Pridurtina, kad savo apeliaciniame skunde NITC nepateikia konkrečių argumentų, kad patvirtintų, jog kartu aiškinami *res judicata* galios ir teisinio saugumo principai nagrinėjamu atveju užtikrina didesnę apsaugą, už remiantis vien *res judicata* galios principu suteikiamą asmeniui ar subjektui, kurio įtraukimas į asmenų ir subjektų, kurių turtas išaldomas, sąrašą buvo teismo panaikintas; ši didesnė apsauga suteikiama nuo naujų ribojamųjų priemonių, kurios gali būti grindžiamos kitais motyvais ar įrodymais.
- 50 Kalbant apie teisėtų lūkesčių apsaugos principą, primintina, kad pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją teisę juo remtis turi kiekvienas asmuo, kuriam Sąjungos institucija sukėlė pagrįstų lūkesčių, suteikdama jam konkrečių garantijų. Tačiau niekas negali teigti, kad buvo pažeistas šis principas, jeigu nėra minėtų garantijų (šiuo klausimu žr. 2017 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Pappalardo ir kt. / Komisija*, C-350/16 P, EU:C:2017:672, 39 punktą ir 2018 m. vasario 21 d. Sprendimo *Kreuzmayr*, C-628/16, EU:C:2018:84, 46 punktą).
- 51 Sprendimu įtraukti subjektą į asmenų ir subjektų, kurių turtas išaldomas, sąrašą šiam subjektui nesuteikiama konkrečių garantijų, kad Taryba neturi jokio kito su juo susijusio motyvo, išskyrus nurodytus to sprendimo motyvus, arba kitų įrodymų, galinčių pateisinti ribojamųjų priemonių taikymą jam. Be to, kaip Bendrasis Teismas pagrįstai nurodė skundžiamo sprendimo 59 punkte, 2014 m. liepos 3 d. Sprendimas *National Iranian Tanker Company / Taryba* (T-565/12, EU:T:2014:608) negalėjo sukelti NITC teisėtų lūkesčių, kad Taryba, nepažeisdama šio sprendimo, negali ateityje priimti sprendimo pakartotinai įtraukti į sąrašą. Be to, to paties sprendimo 77 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad nebuvo galima iš anksto atmesti galimybės, kad NITC bus vėl įtraukta į asmenų ir subjektų, kurių lėšos išaldomos, sąrašus ir kad Taryba turėjo galimybę iš naujo įtraukti ją į šiuos sąrašus, remdamasi pakankamai teisiškai pagrįstais motyvais.
- 52 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai nusprendė, kad Taryba nepažeidė 2014 m. liepos 3 d. Sprendimo *National Iranian Tanker Company / Taryba* (T-565/12, EU:T:2014:608) *res judicata* galios, teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principų, kai priėmė ginčijamus aktus, remdamasi šio sprendimo 46 punkte primintais motyvais, susijusiais su NITC teikiama finansine ir logistine parama Irano vyriausybei.
- 53 Dėl NITC nurodytos teisės į veiksmingą teisinę gynybą, kaip ji suprantama pagal Chartijos 47 straipsnį, primintina, kad šiuo straipsniu Sąjungos teisėje užtikrinama apsauga, įtvirtinta Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnio 1 dalyje ir 13 straipsnyje (2017 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Berlioz Investment Fund*, C-682/15, EU:C:2017:373, 54 punktas ir jame nurodyta

jurisprudencija). Minėto 47 straipsnio pirmoje pastraipoje reikalaujama, kad kiekvienas asmuo, kurio teisės ir laisvės, garantuojamos Sąjungos teisės, yra pažeistos, turėtų teisę į veiksmingą jų gynybą šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

- 54 Vis dėlto veiksmingos teisminės apsaugos principas negali užkirsti kelio Tarybai pakartotinai įtraukti asmenį ar subjektą į asmenų ir subjektų, kurių turtas išaldomas, sąrašą dėl kitų motyvų nei tie, kuriais grįstas pirmasis įtraukimas, arba dėl to paties motyvo, grindžiamo kitais įrodymais. Iš tiesų šiuo principu siekiama užtikrinti, kad asmens nenaudai priimtas aktas galėtų būti apskūstas teismui, o ne uždrausti priimti naują aktą asmens nenaudai, grindžiamą kitais motyvais ar įrodymais.
- 55 Kaip Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, panaikinus teisme užginčytą Sąjungos institucijos sprendimą, jis laikomas niekada neegzistavusiu, todėl jeigu ši institucija ketina priimti naują sprendimą, ji gali iš naujo išnagrinėti visas aplinkybes ir remtis kitais motyvais nei tie, kuriais buvo grįstas panaikintas sprendimas (pagal analogiją žr. 2003 m. kovo 6 d. Sprendimo *Interporc / Komisija*, C-41/00 P, EU:C:2003:125, 31 punktą).
- 56 Vadinas, toks neteisėtumas, kokį Bendrasis Teismas konstatavo 2014 m. liepos 3 d. Sprendime *National Iranian Tanker Company / Taryba* (T-565/12, EU:T:2014:608), išnagrinėjęs pirmąjį NITC įtraukimą į asmenų ir subjektų, kurių turtas išaldomas, sąrašą, nėra kliūtis Tarybai iš naujo išnagrinėjus NITC padėtį nustatyti naujas ribojamąsias priemones, remiantis jau esamais ar prieinamais faktų įrodymais.
- 57 Be to, reikia pažymėti, kad byloje, kurioje priimtas jau įsiteisėjęs 2014 m. liepos 3 d. Sprendimas *National Iranian Tanker Company / Taryba* (T-565/12, EU:T:2014:608), NITC prašė ir jai pavyko pasiekti, kad būtų panaikintos 2012 m. nustatytos ribojamosios priemonės; taigi šios priemonės buvo pašalintos iš Sąjungos teisinės sistemos. Iš to matyti, kad NITC gali šiuo sprendimu grįsti reikalavimą atlyginti žalą, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 65 punkto. Be to, NITC turi galimybę – ir ji ja pasinaudojo – pareikšti naują ieškinį Sąjungos teisme, kad būtų patikrintas sprendimo pakartotinai įtraukti į sąrašus teisėtumas, prireikus siekdama atkurti savo pradinę padėtį ir gauti žalos atlyginimą.
- 58 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad Bendrasis Teismas padarė teisingą išvadą, kad Taryba nepažeidė *res judicata* galios, teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principų bei NITC teisės į veiksmingą teisinę gynybą.
- 59 Taigi apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl antrojo ir ketvirtojo pagrindų

– Šalių argumentai

- 60 Savo antrajame apeliacinio skundo pagrinde NITC tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė klaidingą išvadą, kad jos atveju buvo tenkinami įtraukimo į sąrašą kriterijai. Anot jos, skundžiamo sprendimo 87–89 punktuose Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes nusprendė, kad ji teikė paramą Irano vyriausybei, kaip tai suprantama pagal kriterijų, įtvirtintą Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies c punkte ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies d punkte, atsižvelgdamas į šiai vyriausybei teiktą logistinę paramą dėl NITC vykdyto Irano naftos vežimo ir dėl Irane esamų energetikos sektoriaus sąsajų su branduolinių ginklų platinimo veikla. Anot jos, sąvoka „logistinė parama“ neapima paramos tretiesiems asmenims. Remiantis Bendrojo Teismo aiškinimu, fakto, kad NITC vykdo veiklą Irano naftos sektoriuje, pakanka padaryti išvadą, kad ji teikia logistinę paramą Irano vyriausybei, nors ji ir neteikė jokių paslaugų šiai vyriausybei. Be to, toks aiškinimas iš esmės yra kaltinimas netiesioginės finansinės paramos teikimu Irano vyriausybei, o jis buvo atmestas 2014 m. liepos 3 d. Sprendime *National Iranian Tanker Company / Taryba* (T-565/12, EU:T:2014:608, 60 punktas).

- 61 Skundžiamo sprendimo 86 punkte esanti nuoroda į Sprendimo 2010/413 22 konstatuojamąją dalį taip pat neleidžia konstatuoti ryšio tarp NITC veiklos, energetikos sektoriaus ir branduolinių ginklų platinimo; ši nuoroda klaidinga, nes po šio sprendimo priėmimo Sąjunga sutiko leisti vykdyti naftos vežimo veikla laikantis Bendro veiksmų plano, įgyvendinto Reglamentu Nr. 42/2014. Nors Bendrame veiksmų plane nebuvo numatyta sustabdyti atskirų ribojamųjų priemonių taikymą ar pakeisti įtraukimo į į asmenų ir subjektų, kurių turtas iššaldomas, sąrašą kriterijus, šis planas ir Reglamentas Nr. 42/2014 turėjo tapti gairėmis aiškinant ir taikant šiuos kriterijus. Būtų nelogiška manyti, kad sąvoka „logistinė parama“ apima žalios naftos vežimo veiklą, kuriai buvo pritarta minėtame plane ir reglamente, ir nesuprantama, kaip Sąjunga galėtų leisti vykdyti veiklą, kuri kokybiniu ar kiekybiniu požiūriu gali būti pakankamai svarbi parama branduolinių ginklų platinimui. Nebuvo įvertinta grėsmė, kuria NITC galėjo kelti, atsižvelgiant į bendrą veiksmų planą ir ribojamųjų priemonių dalyką.
- 62 Galiausiai Bendrojo Teismo pateiktas išaiškinimas yra neproporcingas Sprendimu 2010/413 ir Reglamentu Nr. 267/2012 siekiamiems tikslams, nes juo Tarybai leidžiama imtis ribojamųjų priemonių prieš bet kurią asmenį ar subjektą, vykdančią veiklą sektoriuje, iš kurio Irano vyriausybė gali gauti didelių pajamų. Dėl tokio plataus įtraukimo kriterijų aiškinimo šie aktai tampa prekybos sankcijų priemone. Toks aiškinimas taip pat prieštarauja teisinio saugumo principui, pagal kurį reikalaujama, kad jeigu teisės aktų nuostatos yra dviprasmiškos, turi būti pasirinktas NITC palankiausias aiškinimas.
- 63 Ketvirtajame apeliacinio skundo pagrindu NITC teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai atmetė jos papildomą argumentą, kad jeigu Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies c punkte ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies d punkte įtvirtintas įtraukimo į sąrašą kriterijus būtų aiškinamas plačiai, dėl to šis kriterijus taptų neproporcingas Sprendimu 2010/413 ir Reglamentu Nr. 267/2012 siekiamiems tikslams, o nurodytos nuostatos – neteisėtos.
- 64 Taryba ginčija antrojo ir ketvirtojo pagrindų pagrįstumą. Ji mano, kad Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai nusprendė, kad su logistine parama Irano vyriausybei susijęs kriterijus buvo tenkinamas, ir teigia, kad nors Bendrame veiksmų plane buvo numatytas tam tikras Irano Islamo Respublikai nustatytų sankcijų sušvelninimas, šiame etape dar buvo būtina išlaikyti spaudimą šiai vyriausybei, kad ji nutrauktų savo branduolinių ginklų platinimo veiklą.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 65 Antrajame ir ketvirtajame apeliacinio skundo pagrinduose, kuriuos tikslinga nagrinėti kartu, NITC ginčija tai, kaip jos atveju Bendrasis Teismas aiškino ir taikė Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2012/635, 20 straipsnio 1 dalies c punkte ir Reglamento Nr. 267/2012, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 1263/2012, 23 straipsnio 2 dalies d punkte įtvirtintą įtraukimo į sąrašą kriterijų.
- 66 Pirma, negalima pritarti NITC argumentui, kad motyvas, susijęs su logistine parama Irano vyriausybei, kurį Bendrasis Teismas pripažino pagrįstu skundžiamo sprendimo 92 punkte, sutampa su šiai vyriausybei teikiama finansine parama grindžiamu motyvu, kuris buvo atmestas 2014 m. liepos 3 d. Sprendime *National Iranian Tanker Company / Taryba* (T-565/12, EU:T:2014:608). Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 84–87 punktuose Bendrasis Teismas pateisino NITC logistine parama Irano vyriausybei grindžiamo motyvo pagrįstumą, nurodydamas kitokius motyvus nei tie, dėl kurių savo 2014 m. liepos 3 d. Sprendime *National Iranian Tanker Company / Taryba* (T-565/12, EU:T:2014:608, 58–64 punktai) atmetė įrodymus, kuriais Taryba grindė savo išvadą, kad NITC teikė finansinę paramą šiai vyriausybei. Kalbant konkrečiau, pažymėtina, kad skundžiamo sprendimo 82 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad Taryba nekaltina NITC teikus netiesioginę paramą Irano vyriausybei per trečiąją bendrovę, kuri mokėdavo šiai vyriausybei dividendus, tačiau dėl NITC transporto veiklos svarbos Irano naftos sektoriui, kurį kontroliuoja Irano vyriausybė, apeliante laikoma teikiančia logistinę paramą šiai vyriausybei.

- 67 Antra, pažymėtina, jog skundžiamo sprendimo 85 punkte Bendrasis Teismas pagrįstai priminė, kad Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2012/635, 20 straipsnio 1 dalies c punkte ir Reglamento Nr. 267/2012, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 1263/2012, 23 straipsnio 2 dalies d punkte įtvirtintas kriterijus, susijęs su parama Irano vyriausybei, turi būti suprantamas kaip taikomas paties suinteresuotojo asmens ar subjekto veiklai, kuri, nors savaime tiesiogiai ar netiesiogiai nesusijusi su branduolinių ginklų platinimu, gali jį skatinti dėl to, kad Irano vyriausybei suteikiami ištekliai arba finansinė, logistinė ar materialinė parama, kad ji galėtų tęsti branduolinių ginklų platinimo veiklą (šiuo klausimu žr. 2016 m. kovo 1 d. Sprendimo *National Iranian Oil Company / Taryba*, C-440/14 P, EU:C:2016:128, 80 ir 81 punktus; taip pat 2016 m. balandžio 7 d. Sprendimo *Central Bank of Iran / Taryba*, C-266/15 P, EU:C:2016:208, 44 punktą).
- 68 Kaip matyti iš 2016 m. kovo 1 d. Sprendimo *National Iranian Oil Company / Taryba* (C-440/14 P, EU:C:2016:128) 81 ir 82 punktų, šiuo kriterijumi atsižvelgiama į „Irano pajamų, gaunamų iš energetikos sektoriaus, ir Irano branduolinės veiklos, susijusios su didele platinimo rizika, finansavimo galimą tarpusavio ryšį“, į kurį atkreiptas dėmesys Rezoliucijoje 1929 ir Sprendimo 2010/412 22 konstatuojamojoje dalyje, siekiant sutrikdyti Irano vyriausybės teikiamą Irano branduolinės programos finansavimą. Taigi pats Sąjungos teisės aktų leidėjas pripažino ryšį tarp energetikos sektoriaus ir branduolinių ginklų platinimo.
- 69 Be to, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad šis kriterijus, aiškinamas atsižvelgiant į Tarybos siekiamus tikslus, apima paramos Irano vyriausybei formas, kurios dėl savo kiekybinės ar kokybinės svarbos prisideda prie Irano branduolinės veiklos tęsimu (šiuo klausimu žr. 2016 m. kovo 1 d. Sprendimo *National Iranian Oil Company / Taryba*, C-440/14 P, EU:C:2016:128, 83 punktą ir 2017 m. balandžio 4 d. Nutarties *Sharif University of Technology / Taryba*, C-385/16 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2017:258, 64 punktą).
- 70 Dėl sąvokos „logistinė parama“ Teisingumo Teismas nusprendė, kad žodis „logistinė“ neapsiriboja prekių ar asmenų transporto veikla, bet apima veiklą, iš esmės susijusią su veiksmo ar proceso organizavimo metodais ir priemonėmis, taip pat su veiksmui ar procesui būtinų išteklių suteikimu (šiuo klausimu žr. 2016 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Iranian Offshore Engineering & Construction / Taryba*, C-459/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:646, 53 ir 54 punktus).
- 71 Atsižvelgiant į tai, skundžiamo sprendimo 87 punkte Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, kad dėl NITC vykdomos transporto veiklos Irano naftos sektoriuje svarbos, nes ši veikla leidžia Irano vyriausybei šiame jos kontroliuojamame sektoriuje patenkinti konkrečius logistinius poreikius, taip pat dėl esamų energetikos sektoriaus sąsajų su branduolinių ginklų platinimo veikla Irane darytina išvada, kad NITC teikė paramą Irano vyriausybei, todėl Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2012/635, 20 straipsnio 1 dalies c punkte ir Reglamento Nr. 267/2012, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 1263/2012, 23 straipsnio 2 dalies d punkte įtvirtintas kriterijus buvo tenkinamas.
- 72 Kaip matyti iš šio sprendimo 67–70 punktų, Bendrojo Teismo pateiktas išaiškinimas atitinka teisinį pagrindą, aiškiai apibrėžtą tikslais, kurių siekiama teisės aktais, reglamentuojančiais ribojamąsias priemones Irano Islamo Respublikai, todėl šis išaiškinimas neprieštarauja teisinio saugumo principui.
- 73 Trečia, reikia pripažinti, kad skundžiamo sprendimo 88 ir 89 punktuose Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai pripažino, kad šios išvados negali paneigti aplinkybė, kad Bendru veiksmų planu, Sprendimu 2014/21 ir Reglamentu Nr. 42/2014 buvo sustabdytas draudimo vežti Irane išgautą ar iš Irano eksportuotą naftą į bet kurią kitą šalį taikymas.
- 74 Šiuo klausimu pažymėtina, kad šiuose aktuose nustatytos Irano Islamo Respublikai skirtos sankcijos buvo sušvelnintos pirmajame proceso, skirto rasti ilgalaikiam visapusiškam Irano branduolinio klausimo sprendimui, etape, nekvestionuojant Sprendimu 2010/413 ir Reglamentu Nr. 267/2012 siekiamo tikslo užkirsti kelią branduolinių ginklų platinimui ir taip daryti spaudimą Irano Islamo Respublikai, kad ji nutrauktų šią veiklą. Be to, nors nurodytais aktais minėto draudimo taikymas buvo

trumpam sustabdytas ir šis sustabdymas buvo pratęstas keliais vėliau priimtais Tarybos aktais, todėl kurį laiką NITC veikla nebuvo uždrausta, nei tarp elementų, apibrėžtų per Bendro veiksmų plano pirmąjį etapą, nei šiam planui įgyvendinti Tarybos priimtuose aktuose nebuvo numatyta sustabdyti individualias ribojamąsias priemones arba iš dalies pakeisti kriterijus, kuriais remiantis tokios priemonės gali būti priimtose, kaip teisingai pažymėjo Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 89 ir 90 punktuose ir kaip tai pripažino pati NITC.

- 75 Ketvirta, NITC teigia, kad dėl to, kaip Bendrasis Teismas išaiškino parama Irano vyriausybei grindžiamą įtraukimo į sąrašą kriterijų, šis kriterijus tapo neproporcingas Sprendimu 2010/413 ir Reglamentu Nr. 267/2012 siekiamiems tikslams, todėl jis yra neteisėtas ir negali būti taikomas NITC.
- 76 Šiuo klausimu pažymėtina, kad pagal proporcingumo principą reikalaujama, kad Europos Sąjungos teisės nuostatos būtų tinkamos atitinkamais teisės aktais siekiamiems teisėtiems tikslams įgyvendinti ir neviršytų to, kas būtina jiems pasiekti (2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Al-Aqsa / Taryba ir Nyderlandai / Al-Aqsa*, C-539/10 P ir C-550/10 P, EU:C:2012:711, 122 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 77 Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad Sprendimo 2010/413 ir Reglamento Nr. 267/2012 tikslas, kaip nurodyta šio sprendimo 74 punkte, yra užkirsti kelią branduolinių ginklų platinimui, šitaip darant spaudimą Irano Islamo Respublikai, kad ji nutrauktų tokią veiklą. Šis tikslas, kuris yra dalis bendresnių pastangų palaikyti taiką ir tarptautinį saugumą, yra teisėtas (šiuo klausimu žr. 2013 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Taryba / Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 124 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 78 Nagrinėjamu atveju Bendrojo Teismo pasirinktas įtraukimo į sąrašą kriterijaus, grindžiamo „parama Irano vyriausybei“, aiškinimas, laikantis šio sprendimo 67–69 punktuose nurodytos jurisprudencijos, leidžia imtis priemonių dėl veiklos, galinčios skatinti branduolinių ginklų platinimą, kai Irano vyriausybei suteikiami išteklių arba finansinė, logistinė ar materialinė parama, kad ji galėtų tęsti branduolinių ginklų platinimo veiklą; kartu tokia parama būtų pripažinta ne bet kuri veikla, o tik ta, kuri dėl savo kiekybinės ar kokybinės svarbos prisideda prie branduolinių ginklų platinimo veiklos tęsimu. Šiomis aplinkybėmis Bendrojo Teismo išaiškintas kriterijus nėra netinkamas ir neviršija to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.
- 79 Darytina išvada, kad antrasis ir ketvirtasis apeliacinio skundo pagrindai turi būti atmesti.

Dėl trečiojo pagrindo

– Šalių argumentai

- 80 Pateikdama trečiąjį apeliacinio skundo pagrindą NITC teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 123–138 punktuose nusprendė, kad jos pakartotinio įtraukimo į sąrašus sukelti nuosavybės teisės, teisės į gerą reputaciją ir laisvės užsiimti verslu apribojimai yra proporcingi. Pirmą, jos teigimu, Bendrasis Teismas turėjo konstatuoti, kad šis pakartotinis įtraukimas į sąrašus yra akivaizdžiai neproporcingas, nes juo pažeidžiami pagrindiniai principai ir teisės, kuriais remtasi pirmajame ieškinio pagrinde. Antra, teigiama, kad Bendrasis Teismas pažeidė NITC pagrindines teises, nes nesuteikė pakankamai svarbos Bendram veiksmų planui. Šiuo aspektu NITC nurodo, jog tai, kad Tarybos veiksmai buvo nukreipti „tiksliai“ prieš ją, buvo neproporcinga ir sukėlė diskriminaciją. Anot jos, skundžiamo sprendimo 135 punkte Bendrojo Teismo nurodytas argumentas, kad jai taikytos ribojamosios priemonės buvo pateisinamos atsižvelgiant į jos vykdomos naftos transporto veiklos svarbą, kartu pripažįstant, kad ši veikla buvo leistina, yra prieštaringas. Iš tiesų, jeigu, kaip nurodyta skundžiamo sprendimo 86 ir 87 punktuose, ryšis su branduolinių ginklų platinimu buvo akivaizdus iš Irano vyriausybės pajamų, galiausiai gaunamų iš Irano naftos pardavimo, tai, kad šią naftą vežė NITC arba viena ar daugiau kitų bendrovių, neturėjo jokios reikšmės.

81 Taryba ginčija trečiojo pagrindo pagrįstumą. Ji tvirtina, kad Bendrasis Teismas visiškai atsižvelgė į proporcingumo principą, kai nusprendė, kad NITC pakartotinis įtraukimas į ginčijamus sąrašus buvo pateisintas atsižvelgiant į jos vykdomos transporto veiklos svarbą Irano naftos sektoriui, ir padarė išvadą, kad kitų subjektų vykdoma naftos vežimo veikla nebuvo panašaus masto.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

82 Pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalį bet koks šia Chartija pripažintų teisių ir laisvių įgyvendinimo apribojimas turi būti numatytas įstatymo ir nekeisti šių teisių ir laisvių esmės, o remiantis proporcingumo principu, apribojimai galimi tik tuo atveju, kai jie būtini ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendrus interesus arba reikalingi kitų teisėms ir laisvėms apsaugoti.

83 Dėl Chartijos 16 ir 17 straipsniuose įtvirtintų nuosavybės teisės ir laisvės užsiimti ekonomine veikla, kuriomis remiasi NITC, Teisingumo Teismas nusprendė, kad šios pagrindinės teisės nėra absoliučios. Todėl gali būti nustatyti naudojimosi šiomis teisėmis apribojimai, jeigu jie faktiškai atitinka Sąjungos siekiamus bendrojo intereso tikslus ir siekiamo tikslo atžvilgiu tai nėra neproporcingas ir neleistas kišimasis, pažeidžiantis šių garantuojamų teisių esmę (šiuo klausimu žr. 2013 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Taryba / Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P*, EU:C:2013:776, 121 ir 122 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

84 Nors ginčijamais aktais apribojamos NITC pagrindinės teisės, šie apribojimai atitinka pagal Sąjungos teisę siekiamą teisėtą tikslą, kaip matyti išnagrinėjus apeliacinio skundo antrąjį ir ketvirtąjį pagrindus, t. y. kovoti su branduolinių ginklų platinimu; šis tikslas yra dalis bendresnio siekio palaikyti taiką ir tarptautinį saugumą, kurio ypatingą svarbą Bendrasis Teismas pabrėžė skundžiamo sprendimo 132 punkte.

85 Be to, minėtame 132 punkte Bendrasis Teismas pabrėžė, kad nurodyti apribojimai buvo taikomi tik daliai NITC lėšų ir kad Sprendime 2010/413 ir Reglamente Nr. 267/2012 buvo numatytos tam tikros išimties. Šiuose teisės aktuose iš tiesų numatyta galimybė nutraukti lėšų išsaldymą, kad NITC galėtų padengti tam tikras išlaidas, ypač tas, kurios laikomos esminėmis, arba atsiskaityti pagal konkrečias prekybos sutartis. Kiek tai susiję su kėsinimusi į reputaciją, Bendrasis Teismas pažymėjo, jog Taryba neteigė, kad pati NITC dalyvavo platinant branduolinius ginklus. Iš to ji padarė išvadą, kad NITC nebuvo asmeniškai susijusi su veiksmais, keliančiais pavojų taikai ir tarptautiniam saugumui, todėl sukeltas nepasitikėjimas ja yra mažesnis.

86 Atsižvelgiant į šias aplinkybes, NITC nuosavybės teisės ir laisvės užsiimti verslu apribojimai nėra neproporcingi siekiamiems tikslams. Ta pati išvada darytina ir dėl tariamo kėsinimosi į jos reputaciją (šiuo klausimu žr. 2016 m. balandžio 7 d. Sprendimo *Central Bank of Iran / Taryba, C-266/15 P*, EU:C:2016:208, 53 punktą).

87 Galiausiai Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai pripažino, kad ši išvada negali būti paneigta patvirtinus Bendrą veiksmų planą ir kad NITC padėties negalima lyginti su kitų ūkio subjektų, vykdančių tą pačią naftos vežimo veiklą, padėtimi. Šiuo klausimu pakanka padaryti nuorodą į argumentus, išdėstytus šio sprendimo 65–79 punktuose.

88 Taigi reikia atmesti trečiąjį apeliacinio skundo pagrindą, o kartu ir visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 89 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 90 Kadangi Taryba reikalavo priteisti iš NITC bylinėjimosi išlaidas ir pastaroji bylą pralaimėjo, ji, be savo bylinėjimosi išlaidų, turi padengti Tarybos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. *National Iranian Oil Company* padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos Europos Sąjungos Tarybos patirtos bylinėjimosi išlaidos.

Parašai.